

639

USTAWA

z dnia 21 listopada 1996 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146 i Nr 90, poz. 405) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a:

a) w ust. 2:

- w pkt 1 w lit. b) wyrazy „która stanowi rezerwę” zastępuje się wyrazami „która nie stanowi rezerwy”,
- w pkt 2 skreśla się lit. a),
- w pkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) osiągną za każdy rok podatkowy udział dochodu tej grupy, obliczonego zgodnie z art. 7a ust. 1, w sumie przychodów wszystkich spółek tworzących grupę — w wysokości co najmniej 8%,”

b) w ust. 5 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz w ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 3”,

c) w ust. 6 wyrazy „spółki zależne, utworzone po dniu rejestracji umowy” zastępuje się wyrazami „inne spółki”,

d) skreśla się ust. 14—18;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dochodem z udziału w zyskach osób prawnych jest dochód faktycznie uzyskany z tego udziału, w tym także: wartość majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, dochód przeznaczony na podwyższenie kapitału zakładowego lub akcyjnego, a w spółdzielniach — dochód przeznaczony na podwyższenie funduszu udziałowego oraz dochód stanowiący równowartość kwot przekazanych na ten kapitał (fundusz) z innych kapitałów (funduszy) osoby prawnej.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Jeżeli:

- 1) podatnik mający siedzibę (zarząd) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „podmiotem krajowym”, bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu lub kontroli albo posiada udział w kapitale przedsiębiorstwa położonego za granicą, albo
- 2) osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania albo siedzibę (zarząd) za granicą, zwana dalej

„podmiotem zagranicznym”, bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu lub kontroli albo posiada udział w kapitale podmiotu krajowego, albo

3) te same osoby prawne lub fizyczne równocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu lub kontroli albo posiadają udział w kapitale podmiotu krajowego i podmiotu zagranicznego:

— i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań.

2. Dochody, o których mowa w ust. 1, określa się w drodze oszacowania, stosując następujące metody:

- 1) porównywalnej ceny niekontrolowanej,
- 2) ceny odprzedaży,
- 3) rozsądnej marży („koszt plus”).

3. Jeżeli nie jest możliwe zastosowanie metod wymienionych w ust. 2, stosuje się metody zysku transakcyjnego.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio, gdy podmiot krajowy:

1) wykorzystuje swój związek z innym podmiotem krajowym, któremu przysługują ulgi w podatku dochodowym, albo

2) pozostaje w związku gospodarczym z innym podmiotem krajowym i na rzecz tego podmiotu wykonuje świadczenie na warunkach korzystniejszych, odbiegających od ogólnie stosowanych w czasie i miejscu wykonywania świadczenia

— i w wyniku tego nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymieniony związek nie istniał lub gdyby wymienione świadczenie nie zostało wykonane.

5. Związek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, ma miejsce, gdy między podmiotami

lub osobami pełniącymi w nich funkcje zarządzające, nadzorcze albo kontrolne istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym, majątkowym lub wynikające ze stosunku pracy. Związek ten ma miejsce także, gdy którakolwiek z wymienionych osób łączy funkcje zarządzające, nadzorcze lub kontrolne w podmiotach, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Przez pojęcie powiązań rodzinnych, o których mowa w ust. 5, rozumie się małżeństwo oraz pokrewieństwo lub powinowactwo do drugiego stopnia.
7. Przez pojęcie powiązań kapitałowych, o których mowa w ust. 5, rozumie się sytuację, w której jedna z osób lub jeden z kontrahentów posiada lub dysponuje, bezpośrednio lub pośrednio, prawem głosu wynoszącym co najmniej 5% wszystkich praw głosu.
8. Przepisy ust. 4 nie mają zastosowania w przypadku świadczeń między spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową.
9. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb określania dochodów w drodze oszacowania, według metod wymienionych w ust. 2 i 3.;

4) w art. 12:

- a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się wyrazy „z wyjątkiem świadczeń związanych z używaniem środków trwałych otrzymanych przez zakłady budżetowe, jednoosobowe spółki gminy lub przedsiębiorstwa komunalne od Skarbu Państwa lub gminy w nieodpłatny zarząd lub nieodpłatne używanie”,
- b) w ust. 4 w pkt 6a skreśla się wyrazy „lub umorzonych”;

5) w art. 16:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 4 po wyrazach „samochodu osobowego” dodaje się wyrazy „lub innego samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów”,
 - skreśla się pkt 7,
 - pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) wartości akcji lub udziałów w spółce albo wkładów w spółdzielni, objętych lub nabytych w zamian za wkład niepieniężny; w razie zbycia tych udziałów lub akcji albo wkładów, kosztem ich nabycia, ustalonym na dzień objęcia lub nabycia udziałów lub akcji albo wkładów, są zaktualizowane, zgodnie z odrębnymi przepisami, wydatki na nabycie albo wytworzenie lub ulepszenie składników majątku stanowiących wkład niepieniężny, pomniejszone o odpisy amortyzacyjne dokonane przed wniesieniem wkładu, zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,”

— pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) podatku dochodowego oraz wpłat z zysku określonych w odrębnych przepisach,”

— w pkt 25 po lit. b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) strat poniesionych przez bank z tytułu udzielonych po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji albo poręczeń spłaty kredytów i pożyczek, obliczonych zgodnie z pkt 25 lit. b).”,

— w pkt 26 po lit. b) dodaje się lit. c) i d) w brzmieniu:

„c) straconych należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji albo poręczeń spłaty kredytów i pożyczek, z wyjątkiem rezerw utworzonych na te stracone należności, gdy bank udzielił gwarancji albo poręczeń z naruszeniem prawa, przy czym naruszenie to powinno być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu,

d) 25% kwoty wątpliwych kredytów (pożyczek) oraz 25% kwoty wątpliwych należności z tytułu gwarancji albo poręczeń spłaty kredytów i pożyczek — udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem rezerw utworzonych na pokrycie tych kredytów (pożyczek) lub gwarancji albo poręczeń, które zostały udzielone z naruszeniem prawa, przy czym naruszenie to powinno być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu.”,

— w pkt 30 na końcu dodaje się wyrazy „obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych,”

— w pkt 37 po wyrazach „z wyjątkiem” wstawia się dwukropek, a dotychczasową treść oznacza się jako lit.a) oraz dodaje lit. b) w brzmieniu:

„b) składek na rzecz związków pracodawców do wysokości określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,”

— w pkt 49 po wyrazach „samochodu osobowego” dodaje się wyrazy „lub innego samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów”,

— w pkt 51 po wyrazach „samochodów osobowych” dodaje się wyrazy „lub innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów”, a po wyrazach „wydanych przez właściwego ministra” dodaje się wyrazy „obowiązującej w przedsiębiorstwach państwowych”,

— po pkt 57 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 58 i 59 w brzmieniu:

„58) wydatków i kosztów sfinansowanych z dochodów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 23 i 24,

59) składek opłaconych przez pracodawcę z tytułu zawartych lub odnowionych umów ubezpieczenia na rzecz pracowników, z wy-

jątkiem umów dotyczących ryzyka grup 1, 3 i 5 działu I oraz grup 1 i 2 działu II, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62), jeżeli uprawnionym do otrzymania świadczenia nie jest pracodawca i umowa ubezpieczenia w okresie pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ją zawarto lub odnowiono, wyklucza:

- a) wypłatę kwoty stanowiącej wartość odstąpienia od umowy,
- b) możliwość zaciągania zobowiązań pod zastaw praw wynikających z umowy,
- c) wypłatę z tytułu dożycia wieku oznaczonego w umowie.”,

b) w ust. 2:

- w pkt 2 w lit. c) kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyraz „albo”,
- dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby wyższe od jej kwoty — jeżeli uprzednio na tę wierzytelność utworzono rezerwę uznawaną za koszt uzyskania przychodu.”,

c) w ust. 2a w pkt 1 w lit. a) po wyrazach „dłużnik został” dodaje się wyrazy „wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej,”

d) w ust. 2b:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Rezerwy na wierzytelności, uznawane za koszt uzyskania przychodów zgodnie z ust. 1 pkt 26, nie mogą przekraczać kwoty tych wierzytelności pomniejszonej o wartość zobowiązań dotyczących należności objętych rezerwą, wynikających z:”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) gwarancji banków krajów należących do Organizacji Współpracy i Rozwoju Gospodarczego (OECD) lub banków współpracujących z tą organizacją,”

e) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 pkt 26 lit. b)—d) dotyczą rezerw utworzonych przez bank, zgodnie z przepisami wydanymi przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków.

4. Ilekroć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika.

5. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 30, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika według obowiązującego wzoru, po-

twierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca. W razie braku tej ewidencji, wydatki ponoszone przez podatnika na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby podatnika nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.”;

6) w art. 17:

a) w ust. 1:

- w pkt 4 wyrazy „— z wyłączeniem przedsiębiorstw państwowych, spółdzielni oraz spółek —” zastępuje się wyrazami „, z zastrzeżeniem ust. 1c,”

- w pkt 4a skreśla się lit. c),

- w pkt 4e po wyrazach „w roku poprzedzającym rok podatkowy” dodaje się przecinek i wyrazy „a w razie rozpoczęcia działalności — w pierwszym podatkowym roku tej działalności”

- skreśla się pkt 4l,

- dodaje się pkt 4m—4o w brzmieniu:

„4m) dochody wspólnot mieszkaniowych utworzonych zgodnie z odrębnymi przepisami — w części przeznaczony na cele związane z utrzymaniem zasobów mieszkaniowych oraz wydatkowanej na rzecz członków wspólnoty,

4n) dochody sportowych spółek akcyjnych — w części przeznaczony na ich działalność sportową, w rozumieniu przepisów o kulturze fizycznej,

4o) dochody z gospodarki zasobami mieszkaniowymi, uzyskane przez osoby prawne, których zadaniem jest administrowanie nieruchomościami w imieniu właścicieli i zarządców domów — w części przeznaczony na cele związane z utrzymaniem zasobów mieszkaniowych,”

- skreśla się pkt 9,

- pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) dotacje otrzymane:

- a) na podstawie odrębnych przepisów na tworzenie rezerw państwowych i gospodarowanie tymi rezerwami,

- b) w związku z umowami zawartymi na podstawie art. 222 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496),

- c) na dofinansowanie kosztów zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji roślinnej i zwierzęcej,”

- w pkt 22 na końcu dodaje się wyrazy „a także Rzecznika Ubezpieczonych,”

- po pkt 23 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje pkt 24 i 25 w brzmieniu:

„24) odsetki od dochodów lub środków, o których mowa w pkt 23, lokowanych

na bankowych rachunkach terminowych,

- 25) dotacje, subwencje i dopłaty otrzymane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o zatrudnianiu i rehabilitacji osób niepełnosprawnych.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. Przepis ust. 1 pkt 4 nie ma zastosowania w:

- 1) przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielniach i spółkach,
- 2) przedsiębiorstwach komunalnych mających osobowość prawną, dla których funkcję organu założycielskiego pełni gmina lub jednostki pomocnicze gmin utworzone na podstawie przepisów o samorządzie terytorialnym,
- 3) zakładach budżetowych i innych jednostkach organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych — jeżeli przedmiotem ich działalności jest zaspokajanie potrzeb publicznych pośrednio związanych z ochroną środowiska w zakresie: wodociągów i kanalizacji, ścieków komunalnych, wysypisk i utylizacji odpadów komunalnych oraz transportu zbiorowego.

1d. Przy ustalaniu udziału, o którym mowa w ust. 1 pkt 4e, w kwocie przychodów osiągniętych ze wszystkich rodzajów działalności nie uwzględnia się przychodów uzyskanych:

- 1) w związku z regulowaniem zobowiązań wobec Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa wierzytelnościami nabytymi od wierzycieli tej Agencji,
- 2) ze sprzedaży produktów produkcji rolniczej nabytych przez spółdzielnie zajmujące się produkcją rolną od członków tych spółdzielni — w części odpowiadającej cenie nabycia tych produktów.”;

7) w art. 18:

a) w ust. 1:

— w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 7” oraz w pkt 1 w lit. a) i b) po wyrazach „art. 7 ust. 3” dodaje się wyrazy „albo w art. 7a ust. 1”,

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) wydatków na budowę własnego lub stanowiącego współwłasność budynku mieszkalnego wielorodzinnego, z przeznaczeniem znajdujących się w nim co najmniej pięciu lokali mieszkalnych na wynajem, oraz wydatków na zakup działki pod budowę tego budynku. Za lokale przeznaczone na wynajem nie uważa się lokali mieszkalnych wynajętych przez współwłaściciela będącego osobą fizyczną — osobom, które w stosunku do tego współwłaściciela zaliczane są do

I grupy podatkowej, w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Łączna kwota odliczeń z tytułów określonych w ust. 1 pkt 1 nie może przekroczyć 15% dochodu, o którym mowa w art. 7 ust. 3 albo w art. 7a ust. 1, z tym że odliczeniom nie podlegają darowizny na rzecz:

- 1) osób fizycznych,
- 2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.”,

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku budowy budynku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, stanowiącego współwłasność, kwotę odliczeń wymienionych w ust. 2, przysługującą każdemu ze współwłaścicieli, ustala się w wysokości faktycznie poniesionych wydatków, proporcjonalnie do udziału we współwłasności; w razie braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały we współwłasności i poniesionych wydatkach są równe.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Wysokość wydatków na cele określone w ust. 1 pkt 4 ustala się na podstawie dokumentów odpowiadających warunkom przewidzianym w odrębnych przepisach stwierdzających ich poniesienie.

5. Odliczeniu podlegają wydatki na cele określone w ust. 1 pkt 4, jeżeli dotyczą budynków mieszkalnych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie.”,

e) dodaje się ust. 6a—6c w brzmieniu:

„6a. Jeżeli przed upływem dziesięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym otrzymano decyzję właściwego organu o pozwoleniu na użytkowanie budynku lub lokalu, w związku z którego budową dokonano odliczeń, nastąpiło:

- 1) zbycie budynku, lokalu mieszkalnego, udziału we współwłasności lub
- 2) wynajęcie budynku albo lokalu mieszkalnego przez współwłaściciela będącego osobą fizyczną — osobom, które w stosunku do tego współwłaściciela zaliczane są do I grupy podatkowej, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 4, lub

3) dokonanie zmiany przeznaczenia budynku lub lokalu z mieszkalnego na użytkowy albo przeznaczenie budynku lub lokalu mieszkalnego na potrzeby właściciela lub współwłaściciela,

— podatnik jest obowiązany w miesiącu, w którym wystąpiła chociażby jedna z powyższych okoliczności, zwiększyć dochód lub zmniejszyć stratę o kwotę odliczoną od dochodu, w części przypadającej na budynek lub lokal, o których mowa w pkt 1—3. Kwoty doliczone do dochodu zwiększa się o 10% za każdy rok kalendarzowy brakujący do okresu dziesięciu lat, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.

6b. Przy obliczaniu liczby lat brakujących do upływu okresu dziesięcioletniego, o którym mowa w ust. 6a, wlicza się rok, w którym wystąpiły okoliczności wymienione w pkt 1—3 tego przepisu.

6c. W razie zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 6a pkt 1 lub 3, przed otrzymaniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku lub lokalu, z którymi były związane odliczenia, podatnik jest obowiązany zwiększyć dochód lub zmniejszyć stratę o kwotę odliczoną od dochodów w części przypadającej na budynek lub lokale.”,

f) skreśla się ust. 7;

8) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Od podstawy opodatkowania, obliczonej zgodnie z art. 18, odlicza się:

- 1) w roku podatkowym — wydatki na cele określone w ust. 2, zwane dalej „wydatkami inwestycyjnymi”, oraz
- 2) w następnym roku podatkowym — z zastrzeżeniem ust. 17 pkt 2, kwotę stanowiącą połowę wydatków inwestycyjnych odliczonych od podstawy opodatkowania w poprzednim roku podatkowym, zwaną dalej „premią inwestycyjną”.

2. Odliczeniu od podstawy opodatkowania podlegają faktycznie poniesione wydatki na:

- 1) zakup i montaż maszyn lub urządzeń zaliczonych, zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grupy 3—6 i 8,
- 2) zakup, budowę, a także na rozbudowę będących własnością podatnika budynków i lokali stanowiących odrębną nieruchomość w tych budynkach oraz budowli zaliczonych, zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grupy 1 podgrupa 10—13, podgrupa 15 rodzaj 151 i 152 w zakresie budynków aptek, podgrupa 16 rodzaj 166 i 168, podgrupa 18 rodzaj 180 i 182—185

oraz do grupy 2 podgrupa 20—23 i 25—27,

- 3) zakup środków transportu, z wyjątkiem samochodów osobowych oraz innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów,
 - 4) zakup od Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa, z wyjątkiem wydatków na zakup innych niż grunty składników majątku, od których zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ust. 5 nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych,
 - 5) zakup praw majątkowych uznawanych za wartości niematerialne i prawne, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych uznawanych za koszt uzyskania przychodów — z wyjątkiem wartości niematerialnych i prawnych, związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (know-how),
 - 6) spłatę, określonej w umowie o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy, wartości środków trwałych, o których mowa w pkt 1—4, jeżeli środki te zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 12 ust. 7 zaliczane są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego,
 - 7) wytworzenie we własnym zakresie i na własny użytek środków trwałych wymienionych w pkt 1 i 2,
 - 8) zakup wykonanych na zamówienie środków trwałych wymienionych w pkt 1 i 2.
3. Za wydatki inwestycyjne podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania uznaje się wydatki faktycznie poniesione w roku podatkowym, nie zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie, pomniejszone o należony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy — jeżeli podatki te podlegają odliczeniu od należnego podatku od towarów i usług.
4. W przypadku zakupu składników majątku wymienionych w ust. 2 pkt 1—5, za wydatki inwestycyjne, o których mowa w ust. 3, uznaje się wydatki poniesione w roku podatkowym, w którym, z zastrzeżeniem ust. 6, ma miejsce przeniesienie własności tych składników majątku.
 5. Faktycznie poniesione wydatki inwestycyjne, podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania, obejmują:

- 1) w razie zakupu — określoną w umowie cenę sprzedaży zapłaconą sprzedawcy oraz wydatki na montaż maszyn i urządzeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1,
 - 2) w razie wytworzenia we własnym zakresie środków trwałych wymienionych w ust. 2 pkt 1 — kwoty zapłacone za zużyte do wytworzenia rzeczowe składniki majątku oraz za wykorzystane usługi obce,
 - 3) w razie zakupu środków trwałych wymienionych w ust. 2 pkt 2, wykonanych na zamówienie — cenę określoną w umowie sprzedaży lub kwotę zapłaconą za zamówione usługi,
 - 4) w razie przyjęcia środków trwałych do odpłatnego korzystania na podstawie umowy o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy — kwotę stanowiącą spłatę wartości tych środków określonej w umowie.
6. W przypadku:
- 1) dokonania przedpłat (zadatków) na poczet wydatków określonych w ust. 2 pkt 1—5 oraz pkt 7 i 8, uznaje się je za wydatki inwestycyjne w roku podatkowym, w którym następuje przeniesienie własności składników majątkowych wymienionych w tych przepisach,
 - 2) zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 6, za wydatki inwestycyjne podlegające odliczeniu w danym roku podatkowym uznaje się wydatki związane ze spłatą wartości składników majątkowych, poniesione w tym samym roku,
 - 3) zawarcia w roku podatkowym umowy, w której termin zapłaty ceny przypada w roku następującym po roku podatkowym, w którym rzecz lub prawo zostały wydane — wydatki związane z zapłatą ceny odlicza się od podstawy opodatkowania w roku faktycznego ich poniesienia.
7. Odliczenia wydatków inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1—8, dokonane w roku podatkowym, traktuje się w tym roku na równi z odpisami z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisami amortyzacyjnymi), z tym że:
- 1) odliczenia te nie zmniejszają podstawy do ustalania odpisów amortyzacyjnych według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5,
 - 2) odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 2 pkt 1—5 oraz pkt 7 i 8, dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu oddania ich do używania, nie wcześniej jednak niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po roku podatkowym, w którym dokonano odliczenia,
 - 3) w przypadku odliczeń wydatków inwestycyjnych, o których mowa w ust. 2 pkt 6, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki trwałe oddano do używania,
 - 4) w przypadku odliczeń wydatków inwestycyjnych poniesionych przed rozpoczęciem działalności albo w roku rozpoczęcia działalności, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca roku następującego po roku, w którym środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne oddano do używania,
 - 5) odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w pkt 2—4, dokonuje się do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie wysokości sumy odpisów amortyzacyjnych oraz kwoty dokonanych odliczeń z ich wartością początkową, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 5,
 - 6) suma odpisów amortyzacyjnych oraz kwoty dokonanych odliczeń nie może przekroczyć wartości początkowej nabytych lub wytworzonych we własnym zakresie (na zlecenie) środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.
8. Wydatki inwestycyjne mogą być odliczone od podstawy opodatkowania, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
- 1) w okresie faktycznego poniesienia tych wydatków podatnik nie korzysta z ulg, odliczeń lub zwolnień na podstawie przepisów wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 28 pkt 1,
 - 2) w roku poprzedzającym rok podatkowy, w którym dokonywane są odliczenia, podatnik osiągnął, z zastrzeżeniem ust. 9 i 10, wskaźnik udziału dochodu ustalonego zgodnie z art. 7 ust. 3 albo art. 7a ust. 1 w przychodach ustalonych zgodnie z art. 12 — w wysokości nie niższej niż:

- a) 4% z działalności w zakresie: przetwórstwa rolnego, budownictwa (w tym mieszkaniowego) i produkcji materiałów budowlanych, żeglugi i rybołówstwa, turystyki i wypoczynku albo w zakresie produkcji i sprzedaży towarów objętych urzędowymi cenami lub marżami,
 - b) 8% z pozostałych rodzajów działalności,
- 3) jeżeli podatnik prowadzi różnorodną działalność i przychody z działalności wymienionej w pkt 2 lit. a) w ogólnej kwocie przychodów stanowią co najmniej 60% — wymagany udział dochodu w przychodach, uprawniający do odliczeń wydatków inwestycyjnych, nie może być niższy niż 4%,
 - 4) przed każdorazowym odliczeniem wydatków inwestycyjnych, dokonywanym w trakcie roku podatkowego i w rocznym (wstępnym) rozliczeniu podatku za rok podatkowy, u podatnika nie występują zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczające odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnego podatku; w przypadku podatku od towarów i usług zaległości nie mogą przekroczyć 3% kwoty podatku należnego. Udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat (należnego podatku od towarów i usług) za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość,
 - 5) wydatki inwestycyjne zostały udokumentowane w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 28 pkt 4.
9. Podatnik, który rozpoczął działalność w roku podatkowym, może odliczyć poniesione w tym roku wydatki inwestycyjne od podstawy opodatkowania za ten rok i rok po nim następujący, jeżeli odrębnie w każdym z tych lat osiągnie wskaźnik udziału dochodu w przychodach odpowiednio w wysokości określonej w ust. 8 pkt 2; gdy w którymkolwiek z tych lat wymagany wskaźnik nie zostanie osiągnięty, nie jest możliwe dokonanie odliczeń za ten rok.
10. Uzyskanie wskaźników, o których mowa w ust. 8 pkt 2, nie jest wymagane u podatników:
- 1) którzy rozpoczęli działalność w roku podatkowym i do końca tego roku oraz przed rozpoczęciem działalności ponieśli wydatki inwestycyjne w wysokości nie niższej niż równowartość 2.000.000 ECU, przeliczone na złote przy zastosowaniu średniego kursu waluty, ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, z dnia faktycznego dokonania wydatku; wydatki te można odliczać od podstawy opodatkowania za rok podatkowy, w którym rozpoczęto działalność, oraz w trzech kolejno po sobie następujących latach podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, w którym rozpoczęli działalność,
 - 2) u których za rok podatkowy udział przychodów z eksportu przekracza 50% ogólnej kwoty przychodów lub przychody z eksportu w roku podatkowym, w którym podatnik nabył prawo do odliczeń, przekraczają równowartość 8 000 000 ECU, przeliczoną na złote przy zastosowaniu średniego kursu waluty z dnia uzyskania należnego przychodu, ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
 - 3) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń, wymienionych w ust. 2 pkt 1, związanych z wdrożeniem licencji, patentów oraz wyników krajowych prac naukowych i badawczo-rowniojowych,
 - 4) osiągających poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody ze sprzedaży produktów połowów i przetworów rybnych (SWW: 234) na rzecz osób zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń wymienionych w ust. 2 pkt 1 — jeżeli udział przychodów z tej sprzedaży przekracza 50% ogólnej kwoty przychodów w roku podatkowym i sprzedaż ta została udokumentowana: konosementem, świadectwem pochodzenia, rachunkiem oraz wyciągiem bankowym potwierdzającym wpływ zagranicznych środków płatniczych zgodnie z przepisami prawa dewizowego,
 - 5) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń, wymienionych w ust. 2 pkt 1, oraz na zakup, budowę, przebudowę, rozbudowę lub odbudowę budynków i budowli

- będących własnością podatnika, zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego do grupy 1 podgrupa 10 i 13 oraz do grupy 2 podgrupa 20—23 — jeżeli te maszyny, urządzenia, budynki i budowle są związane z wdrażaniem systemu produkcji środków farmaceutycznych lub materiałów medycznych, spełniającego warunki niezbędne do uzyskania koncesji na ich wytwarzanie, zgodne z wymaganiami przyjętymi przez organizacje międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem,
- 6) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż aparatury kontrolno-pomiarowej, niezbędnej do wdrażania systemu jakości zgodnego z normami ISO serii 9000, potwierdzonego certyfikatem wydanym na podstawie odrębnych przepisów.
11. Za dzień rozpoczęcia działalności uważa się datę wystawienia pierwszej faktury (rachunku) po dokonaniu, zgodnie z odrębnymi przepisami, wpisu do właściwego rejestru (ewidencji).
12. Kwota wydatków inwestycyjnych odliczonych od podstawy opodatkowania nie może przekroczyć:
- 1) gdy wydatki zostały poniesione na cele wymienione w ust. 10 pkt 2—6:
 - a) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 40% podstawy opodatkowania,
 - b) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. — 35% podstawy opodatkowania,
 - c) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. — 30 % podstawy opodatkowania,
 - d) od dnia 1 stycznia 2000 r. — 25% podstawy opodatkowania,
 - 2) w pozostałych przypadkach:
 - a) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 20% podstawy opodatkowania,
 - b) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. — 15% podstawy opodatkowania,
 - c) od dnia 1 stycznia 1999 r. — 10% podstawy opodatkowania.
13. Jeżeli rok podatkowy podatnika jest inny niż rok kalendarzowy, wysokość odliczeń określoną w ust. 12 stosuje się począwszy od początku roku podatkowego rozpoczynającego się w danym roku kalendarzowym do zakończenia tego roku podatkowego.
14. Łączna kwota odliczeń wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania nie może za rok podatkowy przekroczyć:
- 1) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 40% podstawy opodatkowania,
 - 2) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. — 35% podstawy opodatkowania,
 - 3) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. — 30% podstawy opodatkowania,
 - 4) od dnia 1 stycznia 2000 r. — 25% podstawy opodatkowania.
- Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio.
15. Nie odliczone wydatki inwestycyjne, uznane zgodnie z ust. 4 i 6 za poniesione w danym roku podatkowym, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 9 i 10 pkt 1, nie mogą być odliczone od podstawy opodatkowania w latach następnych.
16. Nie mogą być odliczone od podstawy opodatkowania wydatki inwestycyjne faktycznie poniesione po upływie okresu korzystania z ulg, odliczeń lub zwolnień przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 28 pkt 1, jeżeli zobowiązania związane z tymi wydatkami zostały zaciągnięte przez podatnika w okresie korzystania z tych ulg, odliczeń lub zwolnień.
17. Premia, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć:
- 1) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 20% podstawy opodatkowania,
 - 2) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. — 15% podstawy opodatkowania,
 - 3) od dnia 1 stycznia 1999 r. — 10% podstawy opodatkowania.
18. Jeżeli rok podatkowy podatnika jest inny niż rok kalendarzowy, wysokość odliczeń określoną w ust. 17 stosuje się począwszy od początku roku podatkowego rozpoczynającego się w danym roku kalendarzowym do zakończenia tego roku podatkowego.
19. Premia inwestycyjna:
- 1) może być wykorzystana, jeżeli podatnik spełni warunki określone w ust. 8 pkt 1 i 4,
 - 2) nie przysługuje w przypadku poniesienia wydatków inwestycyjnych na:

- a) zakup środków trwałych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5 oraz pkt 7 i 8, jeżeli środki te zostały przez podatnika oddane do odpłatnego korzystania i zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 12 ust. 7 zaliczone są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego,
 - b) zakup gruntów,
 - c) spłatę wartości gruntów, jeżeli grunty te, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 12 ust. 7, zaliczane są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego.
20. Odliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w rozliczeniu podatku za rok podatkowy, w którym podatnik nabył prawo do odliczeń, nie później jednak niż do dnia złożenia, zgodnie z art. 27, wstępnego zeznania o wysokości dochodu uzyskanego za ten rok; odliczeń można również dokonywać zaliczkowo w trakcie roku podatkowego.
21. Podatnicy tracą prawo do odliczeń, o których mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem trzech lat od końca roku podatkowego, w którym skorzystali, a w przypadkach określonych w ust. 9 i w ust. 10 pkt 1 — w którym zakończyli korzystanie z odliczeń:
- 1) wystąpią u nich za poszczególne lata zaległości we wpłatach składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochody budżetu państwa, przekraczające odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym z podatków) 3% kwot należnych za te lata; w przypadku podatku od towarów i usług zaległości we wpłatach nie mogą przekroczyć 3% kwoty podatku należnego; przepis ust. 8 pkt 4 ostatnie zdanie stosuje się odpowiednio, albo
 - 2) przeniosą w jakiegokolwiek formie własność składników majątkowych, z którymi związane były odliczenia od podstawy opodatkowania; nie dotyczy to przeniesienia własności w wyniku przekształcenia formy prawnej oraz łączenia lub podziału dotychczasowych podmiotów gospodarczych — dokonywanych na podstawie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych, o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, Kodeksu handlowego albo Prawa spółdzielczego, albo
- 3) ustały okoliczności do zaliczania środków trwałych, przyjętych do odpłatnego korzystania na podstawie umów o podobnym charakterze do umów najmu lub dzierżawy, do składników majątku podatnika, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 2 pkt 6, albo
 - 4) zostaną postawieni w stan likwidacji, z wyjątkiem przedsiębiorstw likwidowanych w trybie i na zasadach określonych w przepisach o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych albo o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, lub zostanie ogłoszona ich upadłość, albo
 - 5) otrzymają zwrot wydatków inwestycyjnych w jakiegokolwiek formie; w tym przypadku kwotę odliczeń zmniejsza się proporcjonalnie do udziału kwoty zwróconych wydatków w ich ogólnej kwocie.
22. Przepisy ust. 21 stosuje się odpowiednio w razie utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika. Obowiązek, o którym mowa w ust. 25, ciąży wówczas solidarnie na spółkach wchodzących uprzednio w skład tej grupy.
23. Podatnicy, o których mowa w ust. 10 pkt 5, tracą prawo do odliczeń, jeżeli przed upływem pięciu lat od końca roku, w którym z nich skorzystali, nie uzyskają koncesji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej na wytwarzanie środków farmaceutycznych lub materiałów medycznych albo ją utracą.
24. Podatnicy, o których mowa w ust. 10 pkt 6, tracą prawo do odliczeń, jeżeli przed upływem trzech lat od końca roku, w którym z nich skorzystali, nie uzyskają stosownego certyfikatu albo go utracą.
25. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 21–24, podatnicy są obowiązani do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracili prawo, a w razie poniesienia straty — do jej zmniejszenia o tę kwotę w rozliczeniu zaliczki za miesiąc, w którym utracili prawo do odliczeń, a gdy utrata prawa wystąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego — we wstępnym rocznym rozliczeniu podatku.
26. W rozliczeniu, o którym mowa w ust. 25, uwzględnia się odpowiednio kwotę odpisów amortyzacyjnych

od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ustalonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ust. 5, nie uznana za koszt uzyskania przychodów w związku z odliczeniem wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.

27. Przepisy ust. 21–25 stosuje się również do premii inwestycyjnej.
28. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wykaz przepisów, o których mowa w ust. 8 pkt 1,
 - 2) warunki rezygnacji przez podatnika z niektórych ulg, odliczeń lub zwolnień wymienionych w przepisach, o których mowa w ust. 8 pkt 1 — w celu nabycia prawa do odliczania wydatków inwestycyjnych na podstawie ust. 1–27,
 - 3) zakres działalności: eksport towarów i usług, przetwórstwo rolne, budownictwo (w tym mieszkaniowe) i produkcja materiałów budowlanych, żegluga i rybołówstwo oraz turystyka i wypoczynek,
 - 4) wymagany sposób udokumentowania wydatków inwestycyjnych.
29. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, wprowadzi odliczenia wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania oraz określi zasady i warunki tych odliczeń w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym oraz województwach lub rejonach administracyjnych (gminach) określonych jako zagrożone recesją i degradacją społeczną w odrębnych przepisach.”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Podatek, z zastrzeżeniem art. 21 i 22, wynosi:

- 1) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 38% podstawy opodatkowania,
- 2) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. — 36% podstawy opodatkowania,
- 3) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1999 r. — 34% podstawy opodatkowania,
- 4) od dnia 1 stycznia 2000 r. — 32% podstawy opodatkowania.

2. Jeżeli rok podatkowy podatnika jest inny niż rok kalendarzowy, stawkę podatku określoną w ust. 1 dla danego roku kalendarzowego stosuje się od początku roku podatkowego, roz-

poczynającego się w danym roku kalendarzowym, do końca tego roku podatkowego.

3. Jeżeli rok podatkowy podatnika rozpoczął się w 1996 r. i kończy się w 1997 r. — do końca tego roku podatkowego stosuje się stawkę 40%.”;

- 10) w art. 21 w ust. 1 po wyrazie „przychodów” dodaje się dwukropek oraz wyrazy „z odsetek.”;

11) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby prawne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz będące podmiotami gospodarczymi osoby fizyczne, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 i 22, są obowiązane, jako płatnicy, pobierać, z zastrzeżeniem ust. 2, w dniu dokonania wypłaty, zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, nie pobiera się, jeżeli podatnicy wymienieni w art. 17 ust. 1 pkt 4–8 złożą płatnikowi, najpóźniej w dniu dokonania wypłaty należności, oświadczenie, że przeznaczą dochody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziałów w zyskach osób prawnych — na cele wymienione w tych przepisach.”,

c) w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1a”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani, bez wezwania, złożyć urzędowi skarbowemu, określönemu w ust. 3, deklarację według ustalonego wzoru i wpłacić należny zryczałtowany podatek, jeżeli dochody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziałów w zyskach osób prawnych, od których płatnik nie pobrał podatku w związku z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1a, zostały wydatkowane na inne cele niż wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 4–8.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatek, o którym mowa w ust. 4, wpłaca się do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tego wydatku.”;

12) w art. 27:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 6” dodaje się wyrazy „ust. 1 i przepisów ustawy wymienionej w art. 40 ust. 2 pkt 8”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych, korzystające ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 3 i art. 6 ust. 2, są zobowiązane składać zeznania o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym

w terminach i na zasadach określonych w ust. 1.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy obowiązani do sporządzenia sprawozdania finansowego dołączają do zeznania zatwierdzone sprawozdanie finansowe wraz z opinią i raportem podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, a spółki — do zeznania o ostatecznej wysokości dochodu także odpis uchwały walnego zgromadzenia (zgromadzenia wspólników) zatwierdzającej sprawozdanie finansowe. Obowiązek złożenia opinii i raportu nie dotyczy podatników, których sprawozdania finansowe, na podstawie odrębnych przepisów, są zwolnione z obowiązku badania.”;

13) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Podatnicy posiadający wyodrębnione organizacyjnie zakłady (oddziały) położone na terenie innych gmin niż gmina, na której terenie podatnicy mają swoją siedzibę, obowiązani są załączać do deklaracji oraz zeznania o wysokości dochodu (straty) informacje o wysokości należnych gminom udziałów w podatku dochodowym, ustalonych zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Płatnik podatku dochodowego od podatkowej grupy kapitałowej załącza do deklaracji oraz zeznania o wysokości dochodu (straty) informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące spółek tworzących tę grupę oraz wyodrębnionych organizacyjnie zakładów (oddziałów) tych spółek.”;

14) w art. 37:

a) w ust. 1:

— w zdaniu pierwszym wyrazy „1996 r.” zastępuje się wyrazami „1998 r.”,

— w pkt 1 po wyrazach „jednoosobowych spółek Skarbu Państwa,” dodaje się wyrazy „spółek, których akcje (udziały) zostały wniesione przez Skarb Państwa do narodowych funduszy inwestycyjnych,”

— w pkt 3 w lit. a) po wyrazach „jednoosobowych spółek Skarbu Państwa,” dodaje się wyrazy „spółek, których akcje (udziały) zostały wniesione przez Skarb Państwa do narodowych funduszy inwestycyjnych,”

b) skreśla się ust. 2.

Art. 2. 1. Przepis art. 1 pkt 5 lit. a) — w części dotyczącej art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1 — ma zastosowanie do odpisów amortyzacyjnych z tytułu zużycia samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów, nabytego albo przyjętego do odpłatnego korzystania i zaliczonego do

środków trwałych podatnika — począwszy od dnia 1 stycznia 1997 r.

2. Przepis art. 1 pkt 5 lit. a) — w części dotyczącej art. 16 ust. 1 pkt 59 ustawy wymienionej w art. 1 — ma zastosowanie do umów ubezpieczenia zawartych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Przepis art. 1a ust. 2 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do podatkowej grupy kapitałowej, jeżeli umowa o jej utworzeniu została zarejestrowana przez urząd skarbowy przed dniem 1 stycznia 1997 r. — w całym okresie, w którym ta grupa będzie uznawana za podatnika podatku dochodowego.

Art. 4. Podatnicy, którzy do dnia 31 grudnia 1996 r. nabyli prawo do odliczeń, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują to prawo na zasadach określonych w art. 16 ust. 1 pkt 7 oraz art. 18 ust. 2–6 tej ustawy — do czasu całkowitego wykorzystania kwoty przysługującego odliczenia.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113) w art. 32 skreśla się ust. 7.

Art. 6. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 1997 r. ponieśli wydatki inwestycyjne i nabyli prawo do odliczeń zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują to prawo do czasu wyczerpania — w zakresie i na zasadach określonych w tych przepisach.

2. Do dnia 31 grudnia 1998 r. zachowują moc przepisy wydane na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1, dotyczące odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego przez podatników mających swą siedzibę w rejonach administracyjnych (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym oraz województwach lub rejonach administracyjnych (gminach) określonych jako zagrożone recesją i degradacją społeczną w odrębnych przepisach. Podatnicy, którzy nabędą prawo do tych odliczeń lub obniżek do dnia 31 grudnia 1998 r., zachowują to prawo do czasu wyczerpania — w zakresie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 7. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r. i ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*